

บทที่ 8

รังสีแกมมาและการสลายโดยการส่งรังสีแกมมา (GAMMA - RAYS AND GAMMA - DECAY)

รังสีแกมมาเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางนิวเคลียร์ มีลักษณะเป็นโฟตอนที่มีพลังงานสูง เป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงระดับพลังงานภายในนิวเคลียส จากสภาวะที่ถูกกระตุ้นมา ยังสภาวะกราวด์

ไม่ว่าจะเป็นการส่งอนุภาคแอลฟาหรืออนุภาคเบตา มักจะทิ้งนิวเคลียสที่เกิดใหม่ไว้ในสภาวะที่ถูกกระตุ้น จึงมีการส่งรังสีแกมมาออกมา

8.1 การดูดกลืนรังสีแกมมา

เมื่อรังสีแกมมาเคลื่อนที่ผ่านตัวกลาง จะทำให้ความเข้มลดลง ปริมาณรังสีที่ผ่านออกมาจะลดลงเป็นแบบเอกซ์โพเนนเชียล

จากการหาสูตรในหนังสือตำรา PH 424 สูตรสำหรับการดูดกลืนคือ

$$I = I_0 e^{-\mu x} \quad \dots\dots\dots(8.1)$$

เมื่อ μ เป็นค่าสัมประสิทธิ์การดูดกลืนรังสีแกมมา (ซม^{-1})

I คือความเข้มของรังสีแกมมาที่ผ่านออกมา $\left(\frac{\text{โฟตอน}}{\text{ซม}^2 \text{ วินาที}} \right)$

I_0 คือความเข้มของรังสีแกมมาทั้งหมดก่อนผ่านตัวกลาง

ความหนาครึ่งชั้น (half value layer) คือ ความหนาของตัวกลางที่นำมาแก่นรังสีแล้ว ทำให้ความเข้มที่ผ่านออกมามีค่าลดลงเหลือครึ่งหนึ่งของความเข้มเดิม คือ

$$I = \frac{I_0}{2}$$

ความหนาที่สิบ (tenth value layer) คือ ความหนาของตัวกลางที่นำมาแก่นรังสีแล้ว ทำให้ความเข้มที่ผ่านออกมามีค่าลดลงเหลือเพียง $\frac{1}{10}$ เท่าของความเข้มเดิม คือ

$$I = \frac{I_0}{10}$$

ค่าสัมประสิทธิ์การดูดกลืนรังสีแกมมาที่ขึ้นกับมวล

$$\mu_m = \frac{\mu}{\rho} \frac{\text{ซม}^2}{\text{กรัม}} \dots\dots\dots(8.2)$$

ในการคำนวณนั้น สังเกตว่า ค่า μx จะต้องไม่มีหน่วย และหน่วยของ I จะต้องเหมือนกับ I_0

ถ้ารังสีแกมมามีพลังงาน E $\frac{\text{เอมอีวี}}{\text{โฟตอน}}$

พลังงานของรังสีแกมมาที่ผ่านออกมา = $I E \frac{\text{เอมอีวี}}{\text{ซม}^2 \text{วินาที}}$

8.2 ผลที่เกิดขึ้นเมื่อรังสีแกมมากระทบสาร

(1) เกิดการดูดกลืน ได้แก่ โฟโตอิเล็กทริกเอฟเฟค

เกิดกับโฟตอนที่มีพลังงานต่ำ เมื่อกระทบสารจะถ่ายเทพลังงานทั้งหมดให้แก่ อิเล็กตรอนที่อยู่รอบนอกทำให้อิเล็กตรอนหลุดออกจากวงโคจร แล้ววิ่งไปด้วยความเร็วค่าหนึ่ง โดยมีพลังงานจลน์ E_c

$$E_c = E_\gamma - E_b \dots\dots\dots(8.3)$$

เมื่อ E_γ คือพลังงานของรังสีแกมมา

E_b คือค่าพลังงานยึดเหนี่ยวของอิเล็กตรอนในอะตอม

อิเล็กตรอนที่เกิดขึ้นเรียก โฟโตอิเล็กตรอน จะเกิดขึ้นมากหรือน้อย ขึ้นกับพลังงานของรังสีแกมมา และจำนวนอิเล็กตรอนรอบนิวเคลียส หรือเลขอะตอมของธาตุที่ใช้ดูดกลืน เมื่ออิเล็กตรอนหลุดออกไปจากวงโคจร จะมีอิเล็กตรอนในวงโคจรอื่นเข้ามาแทนที่ทำให้เกิดรังสีเอกซ์

(2) การกระเจิง ได้แก่ คอมป์ตันเอฟเฟค

เมื่อโฟตอนมีพลังงานสูงขึ้น การเกิดโฟโตอิเล็กทริกเอฟเฟคจะลดลง และมีคอมป์ตันเอฟเฟคเกิดมากขึ้น เป็นกระบวนการที่โฟตอนเสียพลังงานบางส่วนให้กับอิเล็กตรอน ทำให้อิเล็กตรอนหลุดออกจากวงโคจร มีพลังงานค่าหนึ่ง พลังงานของโฟตอนจะลดลงเหลือ E'_γ

$$E'_\gamma = E_\gamma - E_b \dots\dots\dots(8.4)$$

การเกิดคอมป์ตันเอฟเฟค ขึ้นกับค่าเลขอะตอม Z ของสารที่ใช้กันรังสี และพลังงานของโฟตอน

(3) เกิดการเปลี่ยนแปลงจากโฟตอนของพลังงานกลายเป็นมวล ได้แก่การเกิด
แพร์โพรดักชัน

เกิดกับโฟตอนที่มีพลังงานสูง สูงกว่า 1.022 เอมอีวี ริงเข้ามาในสนามไฟฟ้าของ
นิวเคลียส โฟตอนจะถูกทำลายไป และมีอิเล็กตรอนกับโพสิตรอนเกิดขึ้น ทั้งอิเล็กตรอนและ
โพสิตรอน จะวิ่งไปในตัวกลางจนพลังงานเหมาะสมก็จะถูกทำลายไป เกิดเป็นโฟตอน 2 กลุ่ม
โฟตอน ที่มีพลังงานกลุ่มโฟตอนละ 0.511 เอมอีวี ริงไปในทิศทางตรงกันข้าม
แพร์โพรดักชัน จะต้องเกิดในสนามไฟฟ้าของนิวเคลียส เท่านั้น

แบบฝึกหัดบทที่ 8

ข้อ 8.1 โฟทอน สาร ก. ส่งรังสีแกมมา 400 โฟตอน/ซม²/วินาที แต่ละโฟตอนมีพลังงาน 100 เคอีวี เมื่อนำตะกั่วขนาดกว้าง 5 ซม. ยาว 10 ซม. หนัก 10 กรัม มาขวางลำรังสีแกมมา ตามว่า

(ก) ความเข้มของลำแสงที่ผ่านออกมามีค่าเท่าไร

(ข) พลังงานที่ส่งผ่านออกมามีค่าเท่าไร

(ค) ความเข้มของลำแสงที่ถูกดูดกลืนมีค่าเท่าไร

กำหนดค่า สัมประสิทธิ์การดูดกลืนที่ขึ้นกับมวล มีค่า $5 \frac{\text{ซม}^2}{\text{กรัม}}$

เฉลย

$$\begin{aligned}
 \text{(ก)} \quad I &= I_0 e^{-\mu x} \\
 &= I_0 e^{-5 \frac{\text{ซม}^2}{\text{กรัม}} \times \frac{10 \text{ กรัม}}{5 \times 10 \text{ ซม}^2}} \\
 &= I_0 e^{-1} \\
 &= \frac{1}{e} \cdot I_0 = \frac{1}{2.718} I_0 \\
 &= 0.3679 I_0
 \end{aligned}$$

$$\text{ความเข้มของลำแสงที่ผ่านออกมา} = 0.3679 \times 400 = 147.16 \frac{\text{โฟตอน}}{\text{ซม}^2 \cdot \text{วินาที}}$$

$$\text{(ข) พลังงานที่ส่งออกมา} = 100 \times 147.16 = 1.47 \times 10^4 \frac{\text{เคอีวี}}{\text{ซม}^2 \cdot \text{วินาที}}$$

$$\begin{aligned}
 \text{(ค) ความเข้มของลำแสงที่ถูกดูดกลืน} &= I_0 - I \\
 &= I_0 - 0.3679 I_0 \\
 &= 0.6321 I_0 = 63.21\% \text{ ของความเข้มเดิม}
 \end{aligned}$$

ข้อ 8.2 โฟทอน กำหนดโคบอลต์ความแรง 1 คูรี วางอยู่ในอากาศ จงหาความเข้มของรังสีแกมมา ที่ระยะห่าง 1 เมตร

กำหนดค่า Mass attenuation coefficient สำหรับรังสีแกมมา พลังงาน 1.17 เมมอีวีในอากาศเท่ากับ $0.0270 \frac{\text{ซม}^2}{\text{กรัม}}$ และที่พลังงาน 1.33 เมมอีวี เท่ากับ 0.0263

$$\frac{\text{ซม}^2}{\text{กรัม}}, \text{ ความหนาแน่นของอากาศ} = 0.001293 \frac{\text{กรัม}}{\text{ซม}^3}$$

เฉลย

$$\text{ความเข้มของตัวกำเนิด } I_0 = 1 \text{ คูรี} = 3.7 \times 10^{10} \frac{\text{โฟตอน}}{\text{วินาที}}$$

$$I = I_0 e^{-\mu x} \dots\dots\dots(1)$$

$$= 3.7 \times 10^{10} e^{-\frac{\mu}{\rho} \cdot \rho \cdot x} \dots\dots\dots(2)$$

$$\text{ถ้า } E_1 = \text{พลังงาน } 1.17 \text{ เมมอีวี, } \frac{\mu}{\rho} = 0.027 \frac{\text{ซม}^2}{\text{กรัม}}$$

$$\begin{aligned} e^{-\frac{\mu}{\rho} \cdot \rho \cdot x} &= e^{-0.027 \times 0.001293 \times 100} \\ &= e^{-3.4911 \times 10^{-3}} = 0.9965 \end{aligned}$$

$$E_2 = \text{พลังงาน } 1.33 \text{ เมมอีวี, } \frac{\mu}{\rho} = 0.0263 \frac{\text{ซม}^2}{\text{กรัม}}$$

$$\begin{aligned} e^{-\frac{\mu}{\rho} \cdot \rho \cdot x} &= e^{-0.0263 \times 0.001293 \times 100} \\ &= e^{-3.4005 \times 10^{-3}} = 0.9966 \end{aligned}$$

$$\text{จากสมการ (2) , พลังงาน } E_1, \quad I_1 = I_0 \times 0.9965 \frac{\text{โฟตอน}}{\text{วินาที}}$$

$$\text{พลังงาน } E_2, \quad I_2 = I_0 \times 0.9966 \frac{\text{โฟตอน}}{\text{วินาที}}$$

ข้อ 8.3 โททย์ ถ้าไม่คิดปริมาณรังสีที่ลดลงเมื่อวิ่งผ่านอากาศ กำหนดให้มีกำเนิดโคบอลต์-60 ความแรง 1 คูรี วางอยู่ในอากาศ จงหาความเข้มของรังสีแกมมา ที่ระยะห่าง 1 เมตร โดยกำหนดให้โคบอลต์-60 สลายโดยการส่งรังสีแกมมา 2 พลังงาน คือ 1.17 และ 1.33 เมมอีวี

และค่าสัมประสิทธิ์การดูดกลืนของรังสีแกมมาที่ขึ้นกับมวลในอากาศ สำหรับรังสีแกมมา พลังงาน 1.17 และ 1.33 เมมอีวี เท่ากับ 0.0270 และ 0.0263 ซม²/กรัม ตามลำดับ

เฉลย

$$\begin{aligned} \text{ความเข้ม} &= \frac{3.7 \times 10^{10}}{4\pi \times (100)^2} \frac{\text{โฟตอน}}{\text{วินาที} \cdot \text{ซม}^2} \times (1.17 + 1.33) \frac{\text{เอมอีวี}}{\text{โฟตอน}} \\ &= 7.35 \times 10^5 \frac{\text{เอมอีวี}}{\text{ซม}^2 \cdot \text{วินาที}} \end{aligned}$$

Dose rate ที่ระยะห่าง 1 เมตร

$$\begin{aligned} &= \frac{3.7 \times 10^{10}}{4\pi(100)^2} \frac{\text{โฟตอน}}{\text{วินาที} \cdot \text{ซม}^2} (1.17 \times 0.0270 + 1.33 \times 0.0263) \frac{\text{เอมอีวี}}{\text{โฟตอน}} \times \frac{\text{ซม}^2}{\text{กรัม}} 3600 \frac{\text{วินาที}}{\text{ชั่วโมง}} \\ &= 70.5328 \times 10^6 \frac{\text{เอมอีวี}}{\text{กรัม} \cdot \text{ชั่วโมง}} \frac{\text{IR}}{5.24 \times 10^7 \text{เอมอีวี}} \quad (\text{ดูข้อ 8.6}) \\ &= 1.346 \frac{\text{R}}{\text{hr}} \end{aligned}$$

ความแรงที่ระยะห่าง 1 เมตร คือ 1.35 $\frac{\text{รอกเกน}}{\text{ชั่วโมง}}$

ข้อ 8.4 โจทย์ ฆาตุกรรมมันตรังสีสลายโดยให้รังสีแกมมา 100 โฟตอน/ซม²/วินาที แต่ละโฟตอนมีพลังงาน 1 เอมอีวี เมื่อนำเหล็กความหนาแน่น 7.8 กรัม/ซม³, หนา 5 ซม. มาขวางลำรังสีแกมมา จะทำให้ลำแสงถูกดูดกลืนไปเท่าไร

กำหนดค่า Mass attenuation coefficient สำหรับรังสีแกมมาที่พลังงาน 1 เอมอีวี

$$\text{มีค่า } 0.0595 \frac{\text{ซม}^2}{\text{กรัม}} \text{ และ } e^{-2.3205} = 0.0982$$

เฉลย

$$\frac{\mu}{\rho} = 0.0595, \quad \mu = 0.0595 \times 7.8 = 0.4641$$

$$\begin{aligned} I &= I_0 e^{-\mu x} \\ &= I_0 e^{-0.0595 \times 7.8 \times 5} \\ &= I_0 e^{-2.3205} \end{aligned}$$

$$\text{รังสีที่ผ่านออกมา} = 100 \times 0.0982 = 9.82 \text{ โฟตอน}$$

$$\text{รังสีที่ถูกดูดกลืน} = I_0 - I = 100 - 9.82 = 90.18 \text{ โฟตอน} = 90.18\%$$

ข้อ 8.5 โจทย์ จงเปรียบเทียบความหนาของตะกั่วและคอนกรีตที่จะกันรังสีแกมมาพลังงาน 1 เมมอีวี กำหนดค่าสัมประสิทธิ์การดูดกลืนรังสีแกมมาที่ขึ้นกับมวลสำหรับรังสีแกมมา พลังงาน 1 เมมอีวี กับตะกั่วมีค่าเท่ากับ $0.0402 \frac{\text{ซม}^2}{\text{กรัม}}$ และสำหรับคอนกรีตเท่ากับ $0.0278 \frac{\text{ซม}^2}{\text{กรัม}}$ ที่พลังงานเดียวกัน

เฉลย

$$I = I_0 e^{-\mu x} \quad \dots\dots\dots(1)$$

μx จะต้องเป็นค่าที่ไม่มีหน่วย

$\frac{\mu}{\rho}$ มีหน่วยเป็น $\frac{\text{ซม}^2}{\text{กรัม}}$, x จะต้องมีหน่วยเป็น $\frac{\text{กรัม}}{\text{ซม}^2}$

แทนค่าใน (1)

สำหรับตะกั่ว $I = I_0 e^{-0.0402 x_1}$

$$\frac{I}{I_0} = e^{-0.0402 x_1}$$

$$\ln \frac{I_0}{I} = 0.0402 x_1$$

$$x_1 = \frac{1}{0.0402} \ln \frac{I_0}{I} \quad \dots\dots\dots(2)$$

สำหรับคอนกรีต, $I = I_0 e^{-0.0278 x_2}$

$$\frac{I}{I_0} = e^{-0.0278 x_2}$$

$$\ln \frac{I_0}{I} = 0.0278 x_2$$

$$x_2 = \frac{1}{0.0278} \ln \frac{I_0}{I} \quad \dots\dots\dots(3)$$

$$\text{เปรียบเทียบ } \frac{\text{ตะกั่ว}}{\text{คอนกรีต}} = \frac{x_1}{x_2} = \frac{0.0278}{0.0402} = 0.69$$

ความหนาของตะกั่วจะเป็น 0.69 เท่าของคอนกรีต

ข้อ 8.6 โจทย์ จงให้ความหมายของรองแกน และจงหาพลังงานที่เกิดจากรังสี 1 รองแกน

เฉลย

รังสี 1 รองแกน จะทำให้อากาศ 1 ลบ.ซม. ที่ NTP แตกตัวเกิดประจุไฟฟ้า 1 อีเอสยู

$$\begin{aligned} 1 \text{ R} &= \frac{1 \text{ อีเอสยู}}{\text{อากาศ 1 ซม}^3} \\ &= 2.08 \times 10^9 \frac{\text{อิเล็กตรอนแอมป์}}{\text{อากาศ 1 ซม}^3} \times \frac{1 \text{ ซม}^3}{0.001293 \text{ กรัม}} \\ &= 1.61 \times 10^{12} \frac{\text{อิเล็กตรอนแอมป์}}{\text{อากาศ 1 กรัม}} \end{aligned}$$

ถ้าอิเล็กตรอนที่เกิดขึ้นในการเกิดอิเล็กตรอนแอมป์มีพลังงานเฉลี่ย 32.5 อิเล็กตรอนโวลต์

$$\begin{aligned} 1 \text{ R} &= 6.77 \times 10^4 \frac{\text{เอ็มอีวี}}{\text{อากาศ 1 ซม}^3} \\ &= 6.77 \times 10^4 \frac{\text{เอ็มอีวี}}{\text{อากาศ 1 ซม}^3} \times \frac{1 \text{ ซม}^3}{0.001293 \text{ กรัม}} \\ &= 5.24 \times 10^7 \frac{\text{เอ็มอีวี}}{\text{อากาศ 1 กรัม}} \end{aligned}$$

ข้อ 8.7 โจทย์ จงเปลี่ยน 1 รองแกน /วินาที เป็นหน่วย แอมแปร์/ซม³ ของอากาศ

เฉลย

$$\begin{aligned} 1 \frac{\text{R}}{\text{sec}} &= \frac{1}{3 \times 10^9} \frac{\text{คูลอมบ์}}{\text{วินาที} \cdot \text{ซม}^3 \text{ ของอากาศ}} \\ &= 3.33 \times 10^{-10} \frac{\text{แอมแปร์}}{\text{อากาศ 1 ซม}^3} \\ \frac{1 \text{ mR}}{\text{hr}} &= 9.26 \times 10^{-17} \frac{\text{แอมแปร์}}{\text{อากาศ 1 ซม}^3} \end{aligned}$$
